

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 719/2014-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. decembra 2014 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Peružekom, Radlinského 1, Hlohovec, pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 65/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. októbra 2014 doručená sťažnosť [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez

zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 65/2011.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol:

«... Žaloba vo veci samej bola podaná dňa 06.04.2011. Následne boli vo veci štyri pojednávania a to dňa 31.05.2012, 15.10.2012, 15.04.2013 a 23.05.2013, kde bolo určené, že vo veci bude nariadené znalecké skúmanie. Od tohto momentu nebol Okresným súdom Piešťany ustanovený znalec, ani vytyčený termín pojednávania. Od 23.05.2013 do dňa podania ústavnej sťažnosti už Okresný súd Piešťany nevykonal žiaden úkon. Z tohto dôvodu sťažovateľ prostredníctvom právneho zástupcu podal dňa 22.11.2013, 16.07.2014 a 25.09.2014 sťažnosť na prieťahy v konaní, pričom urgencie prikladám. Na urgencie predseda Okresného súdu Piešťany neodpovedal, pričom podľa osobitného predpisu musí byť odpovedané do 30 dní prípadne v tejto lehote uviesť sťažovateľovi, že sa predlžuje lehota na vybavenie sťažnosti. Nie je akceptovateľné, aby uvedenú právnu vec nebolo možné rozhodnúť po uplynutí 3,5 roka, pričom ani skutkovo ani vecne nejde opravne zložitú vec. Opätovne uvádzam, že zo strany sťažovateľa neboli podniknuté žiadne úkony, ktoré by odôvodňovali vzniknuté prieťahy v predmetnom konaní a uvádzam, že zo strany sťažovateľa nedošlo k žiadnym prieťahom, nakoľko bol aktívny a svojimi podaniami sa dožadoval rozhodnutia v uvedenej veci.

Mám za to, že nečinnosťou Okresného súdu Piešťany resp. zdĺhavým rozhodovaním vo veci 5C 65/2011 došlo k porušeniu článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v súvislosti s právom na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov...»

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd vydal tento nález:

„1. Okresný súd Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 5C 65/2011 porušil právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 6 ods. 1

Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súdu Piešťany sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 65/2011 konal bez zbytočných prietahov.

3. [REDAKOVANÉ] sa priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 3320 Eur, ktoré je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. [REDAKOVANÉ] sa priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 284,08 Eur, ktorú je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť na účet právneho zástupcu JUDr. Petra Peružeka do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu

(sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných prieťahoch (napr. IV. ÚS 343/04, III. ÚS 59/05, III. ÚS 391/06).

Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti uviedol, že ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01, III. ÚS 59/05). Na kratšie obdobia nečinnosti všeobecného súdu ústavný

súd spravidla prihliada len vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili celkovú dĺžku súdneho konania (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01).

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že od 23. mája 2013 do dňa podania ústavnej sťažnosti okresný súd nevykonal žiaden úkon. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažnosť sťažovateľa, ktorou namieta porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 65/2011, je zjavne neopodstatnená.

Ústavný súd je toho názoru, že dĺžka namietaného konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 5 C 65/2011 nepredstavuje taký charakter a intenzitu, aby bolo možné uvažovať o zásahu do základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa ako zjavne neopodstatnenú z dôvodu, že dosiaľ neuplynula dostatočná doba na to, aby bolo možné konštatovať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

V zmysle ustanovenia čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže tento v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Z uvedeného vyplýva, že výroky, ktorých sa sťažovateľ domáhal priznania primeraného finančného zadosťučinenia a náhrady trov konania pred ústavným súdom, sú viazané na vyhovie sťažnosti vo veci samej, teda na výrok ústavného súdu o porušení základných práv, ktoré sťažovateľ v konaní pred ústavným súdom namietal, orgánom verejnej moci, proti ktorému sťažnosť smeruje. Keďže v uvedenom prípade ústavný súd odmietol sťažnosť po jej predbežnom prerokovaní, označenými návrhmi sa už nezaoberal.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť odmietol už na jej predbežnom prerokovaní pre zjavnú neopodstatnenosť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd zároveň považuje za potrebné podotknúť, že v prípade, ak by v budúcnosti nedošlo k náprave a v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 5 C 65/2011 by dochádzalo k zbytočným prieťahom, a tým k porušeniu ústavou zaručeného základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bude mať sťažovateľ k dispozícii možnosť podať sťažnosť na ústavnom súde za obvyklých podmienok.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok

V Košiciach 9. decembra 2014